

Nr 113.

Av herr Röing, om ändring av tullen å vissa slag av gardiner.

Jämlikt anm. 3 till rubrik 552—604 under avd. VIII G i gällande tull-taxa skola sådana arbeten, som äro försedda med bl. a. fransar, tullbehandlas såsom broderade arbeten. På grund av denna bestämmelse komma vanliga trådgardiner, som i prydnadssyfte försetts med enkel frans, att tulltekniskt betraktas såsom broderier, varigenom de bliva tullbehandlade enligt rubrik 579. Då tullen å till denna rubrik hänförliga artiklar skall utgå med 100 procents förhöjning av tullsatsen för den vara, å vilken broderiet utförts, och då denna vara i förevarande fall utgöres av till rubrik 531 hänförlig trådgardinsvävnad med tull av 2: 50 kr. per kg., kommer alltså tullen å gardinerna ifråga att uppgå till 5 kr. per kg., vilket för de vanligare slagen av desamma motsvarar cirka 33 % av värdet. Den omständigheten, att varan är försedd med en frans, medför alltså i detta fall en fördubbling av tullen.

Ännu påtagligare visar sig detta missförhållande mellan tullen å vävnaden och den därav framställda färdiga varan, då dessa med fransar försedda gardiner, såsom oftast är fallet, även undergått någon form av fällning eller kantning. Desamma bliva då såsom utgörande sömnadsarbeten hänförliga till rubrik 595, med tull av 7 kr. per kg., motsvarande omkring 50 % av värdet. Det obetydliga arbete, som genom fällningen eller kantningen nedlagts på varan, medför alltså en ytterligare tullbelastning av 2 kr. per kg.

Det ligger i öppen dag, att dessa höga tullsatser icke äro väl avvägda efter denna bearbetnings art.

Det torde väl också kunna ifrågasättas, huruvida en dylik proportion mellan tullen å vävnad och därav framställt, enkelt sömnadsarbete varit förutsedd. Till åstadkommande av en mera skälig tullbeskattning synas gardinerna ifråga icke böra draga högre tull än om de endast vore försedda med fällning eller kantning. I sådant fall skola de på grund av bestämmelserna i rubrik 552 tullbehandlas lika med den spånadsvara, av vilken de framställts, med tillägg av 10 procent av tullbeloppet, varför tullen för sådana gardiner kommer att uppgå till 2: 75 kr. per kg. En sådan tull skulle ändock komma att motsvara 18 % av värdet och torde sålunda kunna anses innebära ett fullt tillräckligt skydd för den inhemska industrien på området.

En ändring av tulltaxan i nu nämnda syfte synes lämpligen böra genom-

föras på det sätt, att med fransar försedda gardiner upptagas med en tull-sats av 2: 75 kr. per kg. under en särskild ny tulltaxerubrik, vilken lämp-ligen bör hava sin plats efter rubrik 531 och erhålla nummer 531¹/₂. I denna rubrik synas då av formella skäl och i syfte att alla trådgardiner, å vilka nedlagts sömnadsarbete, måtte komma under en och samma tull-taxerubrik böra upptagas även fällade och kantade gardiner. Detta komme icke att innebära någon ändring i sak, alldenstund dessa gardiner, såsom ovan nämnts, redan draga tull av 2: 75 kr. per kg. Dessutom böra i ru-briken upptagas även hopsydda gardiner.

Genom en dylik anordning skulle icke införas någon ny princip i tull-beskattningshänseende. Det må i sådant avseende hänvisas bland annat till att i tulltaxerubrikerna 394—395, 397 och 399 upptagna mattor hän-föras dit, även om de äro hopsydda, fällade, kantade och försedda med fransar.

På grund av vad ovan anförts får jag hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att i tulltaxan införas en ny rubrik av följande lydelse:

»531¹/₂, gardiner av till nästföregående rubrik hänförlig vävnad eller tyll, hopsydda, fällade, kantade och försedda med fransar 1 kg. 2: 75.»

Stockholm den 21 januari 1926.

Erik Röing.